

Freek de Jonge is even thuis

Ineke Mulder-Grasman

Vrijdagavond 12 april jl. 19.00 uur, bij velen staat de tv aan op NPO 1. Zij allen zijn in afwachting van de persconferentie van demissionair minister-president Mark Rutte en demissionair minister Hugo de Jonge. Helaas nog steeds 'demissionair' te noemen, want een nieuw te vormen kabinet heeft men, tot nu toe, niet van de grond kunnen krijgen, maar dat geheel terzijde.

Een ieder is in afwachting van wat er komen gaat, zo ook de bestuursleden van Stichting Cultureel NUT Workum, zij hebben immers voor de volgende dag, zaterdag 13 november, Freek de Jonge op het programma staan. De nieuwe regels, die door het uitlekken al niet nieuw meer zijn, zijn weer een klap voor de horeca. Deze ziet zich genoodzaakt om om 20.00 uur haar deuren te sluiten. Voor theaters en bioscopen geldt deze regel niet, een opluchting voor de bestuursleden van het NUT, de voorstelling van De Jonge mag dus doorgaan. Freek de Jonge staat geboekt in de Klameare, het Kultuerhús van

Workum dat als theaterlocatie gezien mag worden. Freek de Jonge mag naar Workum komen, wat hij ook graag wil. Dat zijn voorstelling is verschoven naar de Gertrudis vanwege de komst van Sinterklaas, is gelukkig geen belemmering.

Als de klok van onze toren acht slagen heeft geslagen is de kerk mooi gevuld. De aanwezigen zitten op gepaste afstand van elkaar en een ieder die binnen is heeft zich door middel van de QR-code laten controleren. Als Freek de Jonge, het podium opstapt valt hem een applaus ten deel. Hij vindt het fijn dat de aanwezigen voor hem gekomen zijn, toch is er ook droefheid. Pepy Huisman, zoon van zijn goede vriend wijlen Jopie Huisman, is heengegaan, een bijzondere man die leefde in de geest van zijn vader heeft ons verlaten. De Jonge vraagt om even stil te zijn en dat gebeurt, het is stil in de kerk, doodstil. De Jonge eindigt het moment door te zeggen: "Dit zou mijn vader goed hebben gevonden, deze stilte in 'zijn' kerk."

De vader van Freek was van 1946 tot 1951 als predikant aan

de toen nog bestaande Hervormde gemeente van Workum en It Heidenskip verbonden.

Freek de Jonge vertelt zijn geschiedenis, waarover hij ten tijde van de coronapandemie een boek met als titel Kom Verder! heeft geschreven. De Jonge vertelt over zijn grootvader die een roeping heeft gekregen, een roeping om in dienst te staan van God, een roeping waardoor zijn zoon, de vader van Freek, geen andere keus is gelaten dan dominee te worden. Het laatste hoofdstuk van het boek behelst de periode in Workum, waarover De Jonge prachtig vertelt. Woorden met een lach, maar ook woorden met een traan, woorden die zo mooi gesproken worden dat het een ieder raakt, woorden die hier niet goed weer te geven zijn, woorden die alleen uitgesproken kunnen worden door De Jonge: de domineeszoon heeft gepreekt!

Als de vraag aan De Jonge wordt gesteld of zijn vader trots op hem zou zijn geweest, beantwoordt De Jonge deze vraag met 'ja', nu wel, maar in de tijd van Nederlands Hoop in Bange Dagen met Bram Vermeulen waarschijnlijk

niet. En ergens, onzichtbaar, is hij altijd bij mij, zo ook hier, aldus Freek de Jonge.

De Jonge eindigt zijn voorstelling met een prachtig gedicht waarin hij zichzelf begeleidt op de piano.

Freek de Jonge zijn vader, Andries de Jonge, heeft niet vaak in de kerk kunnen preken, omdat de kerk werd verbouwd en pas opnieuw in gebruik is genomen in het jaar waar ds. De Jonge Workum verliet omdat hij een beroep had aangenomen naar Zaandam. De zondagdiensten werden ten tijde van de verbouwing gehouden in de Oase, aan het Noard in Workum. Gezien de geringe ruimte vond er op zondagochtend twee keer een dienst plaats.